

4. Disruptive Civil Technologies. Six Technologies with Potential Impacts on US Interests out to 2025. National Intelligence Council (11 April 2008). URL: <https://fas.org/irp/nic/disruptive.pdf>
5. "The Internet of Things" – The principles that gave rise to the Internet are now leading to a new kind of network of everyday devices, an "Internet-0" By Neil Gershenfeld, Raffi Krikorian and Danny Cohen. Scientific American, October 2004. p. 81, www.sciam.com .URL: <http://cba.mit.edu/docs/papers/04.10.i0.pdf>
6. Fundamentals of management: study guide [Electronic resource] / M. V. Tsyplenkova, I. V. Moiseenko, N. V. Guremina, Yu. A. Bondar. – URL: <http://www.rae.ru/monographs/211>
7. Science and Technology of the XXI Century. Advantages and disadvantages of modern communication networks, Vitaliy Romanyuk, Institute of Specialized Communication and Information Security, NTUU "KPI". URL: <http://konfist.fl.kpi.ua/ru/node/2259>
8. Millennial Branding Gen-Y & Facebook Study URL: <http://workplaceintelligence.com/millennial-branding-gen-y-facebook-study/>

УДК 658:338

*Багрий К. Л., к.е.н., доц.
Чернівецький торговельно-економічний
інститут Київського національного
торговельно-економічного університету,
м. Чернівці*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

Екологічна практика в сучасному світі займає домінуючі позиції. Однак в соціальній практиці дуже нечітко вимальовується усвідомлення важливості даної теми, хоча йдеться про майбутнє усього людського роду. Розвиток екологічного стану на планеті спонукає людей до пошуку шляхів подолання екологічної кризи. Менеджмент та екологія, до недавнього часу, були дещо індиферентними поняттями стосовно одна одної, однак наразі у сучасній практиці управління з'явився новий напрямок діяльності – екологічний менеджмент [1, с. 47].

Наразі, суспільство все більше акцентує увагу на екологічних проблемах, а країна вводить більш суворі екологічні норми, керівники суб'єктів господарювання повинні також брати активну участь в адаптації своїх стратегій та розвитку внутрішньої інноваційної діяльності для вирішення екологічних проблем [2, с. 227].

Останнім часом, все більше науковців відзначають, що забруднення є конкретним свідченням неефективного використання ресурсів. Щоб досягти кращого балансу економічних і екологічних показників, підприємства повинні прагнути бути екологічно активними, проводячи «зелену» інноваційну практику. Існує значна кількість наукових публікацій, в яких досліджується управління навколишнім середовищем, де підкреслюється, що практика «зелених» інновацій може принести підвищення ефективності, економію витрат і екологічні вигоди.

Різні дослідження вивчали взаємозв'язок між практиками проведення «зелених» інновацій та корпоративною ефективністю з різних точок зору, але до

сих пір немає єдиної думки щодо цієї теми. Деякі вчені вважають, що екологічний менеджмент або інновації збільшать вартість підприємств, тому це непотрібні інвестиції, що перешкоджають розвитку суб'єктів господарювання. Але інші наполягають на тому, щоб підприємства впроваджували екологічний менеджмент і «зелені» інновації, які допоможуть їм досягти більш стійкого розвитку.

Незважаючи на значний обсяг робіт, присвячених рушійним чинникам практики екологічних інновацій, на диво мало досліджень, присвячених стилю управління, який може значно варіюватися від одного керівника до іншого. Хоча така практика має вирішальне значення для корпоративної ефективності, готовність топ-менеджменту всередині організації активно приймати «зелений» бізнес, який підкреслює екологічну стійкість, також має важливе значення. Так як можна стверджувати, що роль вищого керівництва має вирішальне значення в процесі визначення стратегічного вибору, який, в свою чергу, впливає на організаційні результати. Сприйняття керівниками зовнішніх подій і належне ставлення до проблем навколишнього середовища багато в чому визначають дії підприємства в області екологічної відповідальності.

Іншими словами, стиль лідерства керівників мотивує їх організацію на досягнення екологічних цілей і результатів діяльності, ведучи бізнес в екологічно-активній манері.

Для ефективної реалізації екологічних заходів в діяльності підприємства необхідно, щоб організаційна структура сприятливо адаптувалася до нових умов функціонування. З одного боку, розробка і реалізація стратегії екологічних інновацій може задовольнити потреби різних зацікавлених сторін і уникнути виникнення екологічних витрат. А з іншого боку, розробляючи і встановлюючи відповідні екологічні норми і процеси, суб'єкт господарювання буде вести себе більш відповідально відповідно до екологічних стандартів, тим самим підтримуючи стійкий розвиток бізнесу.

Варто наголосити на тому, що екологічна орієнтація і управління створять потенціал і певні вигоди для суб'єкта господарювання. Наприклад, це може допомогти фірмі створити екологічний імідж, що позитивно позначиться на репутації організації, збільшить обсяги реалізації фірми. Як показує світовий досвід, ефективна система управління навколишнім середовищем повинна стати невід'ємною частиною системи менеджменту на підприємстві, дозволяючи вирішувати комплексне рішення природоохоронних, економічних, організаційних і соціальних завдань [3, с. 138].

В даний час екологічна відповідальність корпоративної культури стає важливою передумовою бізнес-концепції. Іншими словами, компанії повинні погоджувати реалізацію ефективного захисту навколишнього середовища з корпоративною культурою. Отже, принципи керівництва підприємством, орієнтованим на екологічне управління повинно включати:

- прийняття підприємством принципу екологічної відповідальності;
- бережливе використання сировини і матеріалів;
- пошук екологічно чистих продуктів і виробничих процесів;
- прагнення до розробки концепції захисту навколишнього середовища.

Таким чином, увага до навколишнього середовища і екологічних проблем вимагає від топ-менеджменту відкритості до інновацій, модернізації управління, використання нових методів і структур мислення.

Список використаних джерел:

1. Екологічний виклик сучасному глобальному світу в економічному вимірі : колективна монографія / за ред. С. Д. Лучик, К. Л. Багрій. Чернівці : ВІЦ «Місто», 2016. 296 с.
2. Потай О. А. Концептуальні засади екологічного менеджменту підприємства. Регіональна економіка. 2013. № 1. С. 226-235.
3. Сагайдак Ю. А. Екологічний менеджмент: нові можливості діяльності українських підприємств. Економіка. Управління. Інновації. Випуск № 2 (14). 2015. С. 134-143.

УДК 338.242.3:331.101.3

*Базалійська Н. П., к.е.н., доц.,
Нікітюк Д. М.
Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький*

КОНТРОЛІНГ ТРУДОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Стратегічні зміни, які відбуваються сьогодні в економіці багатьох розвинутих країн світу, призводять до підвищення ролі персоналу як головної продуктивної сили сучасного виробництва. Управління персоналом набуває все більш важливого значення як незамінний фактор забезпечення конкурентоспроможності, інноваційної спрямованості довгострокового розвитку суб'єктів господарювання.

Визначальним чинником ефективного функціонування будь-якої організації виступає безпосередній учасник виробничого процесу – людина з притаманними їй фізичними, інтелектуальними, моральними та іншими якостями, які, в свою чергу формують трудову поведінку працівника. М. А. Джолсон зазначає [1, с. 38-40], що сутність загальної теорії управління заключається в умінні правильно обходитись з людьми. Тому поведінковий аспект управління персоналом є найважливішим у формуванні досконалої системи управління підприємством в цілому. Ефективне управління персоналом на сьогодні є необхідним чинником забезпечення конкурентоспроможності та підвищення ефективності діяльності підприємства, адже лише під впливом процесу управління можна сконцентрувати діяльність працівників для досягнення рентабельності, високоприбутковості організації.

Контролінг (від англ. control – керівництво, регулювання, управління, контроль) можна визначити, як інформаційну систему забезпечення життєздатності підприємства у змінюваному зовнішньому середовищі, спрямованою в майбутнє. Його виникнення є символічним відображенням зміни застарілої парадигми управління «спочатку зберігання, потім розвиток» на «зберігання через розвиток» [2, с. 36-37].